

προγράμματός του, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτυχὴς ἐφαρμογὴ παρ' ἡμῖν δὲν ἀποκλείεται νὰ δώσῃ ἐκ παραλλήλου βάσεις ἀποδοτικῆς ἀξιοποιήσεως ὑποαναπτυσθέντων περιοχῶν καὶ εἰς ἄλλας χώρας.

Προτείνεται κατὰ ταῦτα ἡ ἐκπόνησις μελετῶν εἰς δύο ἐπίπεδα:

Πρῶτον ἡ κατάρτισις μιᾶς γενικῆς μελέτης, «στρατηγικοῦ» οὕτως εἶπειν περιεχομένου μετὸν δοκιμαστικὸν τίτλον «Πρόγραμμα τοπικῆς ἀναπτύξεως», τῆς ὁποίας τὰ πορίσματα, ἀφοῦ ἐγκριθοῦν ἀρμοδίως ἀπὸ τὸ Κέντρον, θὰ δύνανται νὰ μεταδοθοῦν πρὸς τὰς Κρατικὰς Ὑπηρεσίας, τοὺς ἀρμοδίους τοπικοὺς φορεῖς, τοὺς διεθνεῖς Ὀργανισμοὺς. Αὕτη εἶναι κατ' ἀρχὴν δυνατὸν νὰ ἀποπερατωθῇ ἐν τῷ 6 μηνῶν.

Καὶ δεύτερον ἡ ἐκπόνησις «εἰδικῶν μελετῶν ἐφαρμογῆς», ποὺ θὰ δώσουν λεπτομερῆ εἰκόνα τῆς καταστάσεως καὶ τῶν προβλημάτων ὠρισμένων τυπικῶν περιοχῶν ἐκ τῶν μᾶλλον καθυστερημένων οἰκονομικῶς. Αἱ τελευταῖαι αὗται ἔρευναι «τακτικῆς», οὕτως εἶπειν στάθμης, θὰ ἀποβλέψουν εἰς τὸ νὰ προτείνουσι ἀναλυτικῶς, σαφῶς καὶ πληρῶς τὰς δι' ἐκάστην περίπτωσιν ἐνδεικνυόμενας λύσεις, μελετημένας εἰς τόσον προχωρημένον βαθμὸν ὥστε, εἰ δυνατὸν, αὗται νὰ δύνανται ἀμέσως νὰ ἐφαρμοθοῦν.

5. Αἱ εἰδικαὶ μελέται ἐφαρμογῆς.

Ὡς ἐλέχθη, εἰς συμπλήρωσιν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν συμπερασμάτων τῆς γενικῆς ἐρένης «Πρόγραμμα τοπικῆς ἀναπτύξεως» καὶ διὰ τὴν προσαρμογὴν καὶ ἐφαρμογὴν αὐτῶν εἰς συγκεκριμένας περιοχάς, χαρακτηριστικὰς τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, ἐμφανίζεται ἀναγκαῖα ἡ ἐκπόνησις εἰδικῶν «μελετῶν ἐφαρμογῆς». Αἱ ἐπιλεγησόμεναι περιοχαὶ θ' ἀνήκουν, ὡς ἐλέχθη, εἰς μεγαλυτέρας χα-

ρακτηριστικὰς ζῶνας τῆς Χώρας καὶ θὰ παρουσιάζουσι συγκεντρωμένα, εἰ δυνατῶν, τὰ προβλήματα τῶν ζωνῶν αὐτῶν.

Θὰ προβληθοῦν δὲ κατὰ προτεραιότητα αἱ μᾶλλον καθυστερημέναι ζῶναι ὅπως εἶναι ἡ «ὄρεινὴ» καὶ ἡ «νησιωτικῆ», ἰδίως ἡ πρώτη, ὅπου καὶ οἱ παραγωγικοὶ πόροι εἶναι περιορισμένοι καὶ ἡ ἀνάπτυξις αὐτῶν πρωτόγονος.

Σημειοῦμεν ὅτι αἱ ἐπιλεγησόμεναι περιοχαὶ ἐρένης θὰ πρέπει νὰ ἔχουν ἐκάστη, ἕκτασιν μᾶλλον περιορισμένην πρὸς τὸ παρόν. Καὶ τοῦτο διὰ δύο λόγους: Πρῶτον διὰ νὰ καταστήσῃ οἰκονομικῶς δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀντιστοίχων προγραμμάτων καὶ δεύτερον νὰ ἀρχίσῃ αὕτη ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα. Ἄλλὰ τοῦτο δὲν ἀποκλείει—καὶ πρέπει μάλιστα νὰ ἐπιδιωχθῇ— νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἔρευνα, μετὰ τὸ πρῶτον στάδιον, ἀπὸ τῆς ὑποαναπτύκτου περιοχῆς εἰς τὴν εὐρύτεραν ὑποανάπτυστον ζώνην ποὺ τὴν περιβάλλει, ἐφ' ὅσον ἡ τελευταία ἐμφανίζει τὰ αὐτὰ ἢ συγγενῆ προβλήματα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Αἱ ἔρευναι αὗται θὰ συμπληρώσουν τὴν γενικὴν μελέτην μετὰ τελικὸν σκοπὸν τὴν ἐπιβολὴν ὀρθολογικοῦ προγράμματος τοπικῆς ἀναπτύξεως ἐκάστης περιοχῆς. Θὰ ἀποβλέψουν εἰς λεπτομερῆ ἀναγνώρισιν τῆς ἤδη ὑφισταμένης καταστάσεως καὶ τὴν ὑπόδειξιν συγκεκριμένων μέτρων πρὸς ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας αὐτῶν. Ὑπὸ μορφήν μονογραφιῶν οἰκονομοτεχνικῶν θὰ προβάλλουν ἀφ' ἑνὸς τὰς σημερινὰς κοινωνικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνθηκὰς τῶν περιοχῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰς δυνατότητας διευρύνσεως τῶν παραγωγικῶν πλαισίων τῶν διὰ τῆς χρησιμοποίησεως καὶ τοῦ κατὰ τὸ δυνατὸν ὀρθολογικωτέρου συνδυασμοῦ ὄλων τῶν πόρων, ποὺ ἐπηρεάζουσι τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν διανομὴν τῶν προϊόντων, καὶ θὰ